

Армысыз, ардақты ағайын, қымбатты тыңдарман! «Үміт ұшқыны» бағдарламасының кезекті санына қош келдіңіздер. Студияда сіздермен бірге — жүргізуші мен Сабыр. Сіздермен эфир арқылы қайта қауышып отырғаныма қуаныштымын. Біз Киелі Жазбаның Жаңа Өсиетіндегі алғашқы кітап — Матай жазған Ізгі хабармен танысып келеміз. Бүгін біз «Иса ерекше сыйды қабылдайды» деген тақырыпты қарастырамыз.

Әрбір сенуші Иса Мәсіхтің бізді Құдаймен татуластыру үшін барын бергенін біледі. Ол бізден еш нәрсесін аяған жоқ. Біздің Құдайға жақындай алуымыз үшін Тәңіріміз Иса Мәсіх азап пен өлімге апаратын жолды соңына дейін жүріп өтті. Осыны ойлағанда: «Ал мен Оған не бере аламын?» — деген сұрақ туады. Әрине, Исаның біз үшін істеген жақсылығын ешқашан толық өтей алмаймыз. Оның бізге берген сыйы біздің Оған бере алатынымыздан әлдеқайда қымбат. Бірақ бұл Иса бізден келген сыйды қабылдамайды дегенді білдірмейді. Иса сыйды рақыммен беріп қана қоймай, шын жүректен ұсынылған сыйды рақыммен қабылдай да білді. Бетанияға соңғы рет келген кездерінің бірінде бір әйел Оған өте қымбат сый ұсынды. Матай жазған Ізгі хабардың 26:6–13-аяттарынан Исаның осы ерекше сыйды қалай қабылдағанын оқимыз: «Ал Иса бұл кезде Бетанияда, бұрын алапеспен ауырған Шимонның үйінде болатын. Сонда қолында аса бағалы иісмайға толы мөлдір тас құтысы бар бір әйел Исаның қасына жақындап келді. Әйел иісмайды дастарқан басында жантайып жатқан Исаның басына құйды. Шәкірттері осыны көргенде наразы болып: — Неге мұндай ысырап? Бұл иісмайды қымбат бағаға сатып, түскен ақшаны мүсәпірлерге үлестіруге болатын еді ғой! — десті. Бірақ соларын ұға қойған Иса оларға қарсы шығып былай деді: — Әйелді неге мазалайсыңдар? Ол Маған ерекше жақсылық жасады. Мүсәпірлер әрдайым қастарыңда ғой, ал Мен ұдайы қастарыңда бола бермеймін. Иісмайды құюы арқылы ол Менің денемді қабірге қойылуға дайындады. Сендерге шын айтамын: қай жерде болмасын бүкіл дүние жүзінде бұл Ізгі хабар уағыздалғанда, осы әйелді де еске алып, істегенін айтатын болады».

Адамның шынайы болмысы көбіне оның іс-әрекетінен көрінеді. Осы оқиғадағы әйелдің, шәкірттердің және Исаның әрекеттеріне қарасақ, әрқайсысының жүрегінде не болғанын аңғарамыз. Ең алдымен, әйелдің Исаға деген адалдығына назар аударайық. Бұл оқиға бұрын алапеспен ауырған Шимонның үйінде болды. Алапеспен ауырған адам сол кездегі қоғамнан

аластатылатын. Мұндай адам өзіне біреу жақындағанда, айналасындағыларды ескерту үшін: «Арамын! Арамын!» — деп дауыстауға тиіс еді.

Шимонның алапестен айыққаны анық. Дегенмен жұрт оны бұрынғы ауруына байланысты әлі де «алапес Шимон» деп атайтын. Ал Иса қоғам бір кездері аластаған осы адамның Бетаниядағы үйінде отырды. Бетания Иерусалимнің шығыс жағында орналасқан ауыл еді. Бұл — дастарқан басында бас қосып, еркін әңгімелесетін уақыт болатын. Иса Шимонның үйінде өзін еркін сезінді. Ол адамдар сыртқа тепкен кісінің шаңырағына кіруден бас тартқан жоқ. Өйткені Иса адамның өткеніне ғана емес, оның бүгінгі жағдайы мен жүрегіне қарайды. Сол кезде бір әйел Исаға арнаған сыйын алып келді. Оның қолында аса бағалы иісмай құйылған мөлдір тас құтысы болды. Бұл иісмайдың құны өте жоғары еді. Тіпті ол әйелдің ұзақ уақыт бойы жинаған бүкіл қаражатына сатып алынған болуы мүмкін. Әйел сол құтыны алып келіп, дастарқан басында жантайып жатқан Исаның басына иісмайды құйды. Бұл — құрмет пен бағышталуды білдіретін майлау еді. Ол ең қымбат сыйын Исаға ұсынды.

Әйелдің бұл әрекетінен оның Исаға шын жүрегімен сенгенін көреміз. Ол тек сөзбен ғана сенетінін айтқан жоқ. Сенімін нақты ісімен көрсетті. Ол үшін ең қымбат болған нәрсесін алып келіп, еш нәрсесін аямастан Исаға арнады.

Бұл әрекет әйелдің мінезі мен жүрегінің қандай екенін көрсетті. Ол Исаға терең сүйіспеншілікпен берілген еді. Өзінің қолында бар асыл нәрсенің бәрінен Исаны қымбат санады.

Ал шәкірттердің әрекетінен мүлде басқа көзқарас көрінді. Олар әйелдің Исаға берген сыйын дұрыс бағаламады. Шәкірттер болған жағдайды көргенде ашуланып, наразылық білдірді. Олар әйелдің әрекетін ысырап деп санады: «Неге мұндай ысырап?» — десті. Олардың ойынша, мұндай қымбат иісмайды Исаның басына құюдың ешқандай пайдасы жоқ еді.

Шәкірттер: «Бұл иісмайды қымбат бағаға сатып, түскен ақшаны мүсәпірлерге үлестіруге болатын еді ғой!» — деді. Оларға бұл әлдеқайда пайдалы әрі дұрыс шешім болып көрінді. Сондықтан олар әйелді айыптап, оның жасағанын орынсыз деп бағалады. Олардың түсінігінше, әйел қолындағы қымбат дүниенің қадірін білмеді. Бірақ шәкірттер әйелді ғана емес, байқамай Исаны да дұрыс бағаламай тұрды. Олардың сөзінің астарында мүсәпірлерге көмектесу Исаға осындай сый ұсынудан маңыздырақ деген ой жатты.

Әрине, мүсәпірлерге көмектесу — маңызды әрі ізгі іс. Иса мұны ешқашан жоққа шығарған жоқ. Бірақ осы бір ерекше сәтте шәкірттер рухани құндылықты тек материалдық пайдамен өлшеді. Олар әйелдің сыйының артында тұрған сүйіспеншілік пен терең бағышталуды көре алмады.

Олардың назары иісмайдың бағасына түсті, ал әйелдің назары Исаға түсті. Шәкірттер: «Бұл қанша тұрады?» — деп ойлады. Әйел болса: «Иса мен үшін қаншалықты қымбат?» — деген сұраққа әрекетімен жауап берді.

Сондықтан шәкірттердің әйелді айыптауы олардың өмірдегі шынайы құндылықтарды әлі толық түсінбегенін көрсетті. Олар әйелдің әрекетіне сырттай қарап, асығыс үкім шығарды. Ал Иса оның жүрегіндегі сүйіспеншілікті көрді. Иса бұл ерекше сыйды ризашылықпен қабылдады. Ол әйелді айыптамады, керісінше, оны қорғап, мақтады. Шәкірттеріне: «Әйелді неге мазалайсындар? Ол Маған ерекше жақсылық жасады», — деді.

Шәкірттер мұны ысырап деп санады, ал Иса ерекше жақсылық деп бағалады. Адамдар орынсыз деп есептеген әрекет Тәңіріміздің алдында бағалы болып шықты. Өйткені Иса сыйдың ақшалай құнына ғана емес, оны ұсынған адамның жүрегіне қарады.

Содан кейін Иса мүсәпірлер туралы айтты: «Мүсәпірлер әрдайым қастарыңда ғой, ал Мен ұдайы қастарыңда бола бермеймін». Бұл сөздерімен Иса мүсәпірлерге көмектесудің қажеті жоқ деген жоқ. Қайта, шәкірттердің оларға кез келген уақытта көмектесе алатынын айтты. Ал Исаның айқышқа шегеленетін уақыты жақындап қалған еді. Сондықтан әйелдің дәл сол сәтте жасаған әрекеті ерекше мәнге ие болды. Иса әйелдің сыйын рақыммен қабылдап: «Иісмайды құюы арқылы ол Менің денемді қабірге қойылуға дайындады», — деді. Иса алда Өзін не күтіп тұрғанын білді. Ол аз уақыттан кейін азап шегіп, өлтіріліп, қабірге қойылмақ еді. Әйел өзінің әрекетінің бүкіл мағынасын толық түсінбеуі мүмкін. Бірақ оның сүйіспеншілікпен істеген ісі Исаның жерленуге дайындалуының белгісіне айналды.

Осылайша қарапайым көрінген бір әрекет әлдеқайда терең мағынаға ие болды. Әйел Исаға шын сенетінін және Оған толық берілгенін көрсетті. Содан кейін Иса әйелдің жасаған ісі мәңгі есте қалатынын жариялады: «Сендерге шын айтамын: қай жерде болмасын бүкіл дүние жүзінде бұл Ізгі хабар уағыздалғанда, осы әйелді де еске алып, істегенін айтатын болады». Исаның бұл сөздері орындалды. Ғасырлар өтсе де, Ізгі хабар оқылған сайын осы әйелдің Исаға деген сүйіспеншілігі мен адалдығы әлі күнге дейін айтылып келеді. Оның есімі бұл үзіндіде аталмаса да, жасаған ісі ұмытылған жоқ.

Исаның әйелді мақтауы Оның мейірімді әрі қабылдаушы мінезін көрсетті. Ол әйелдің шын жүректен ұсынған сыйын қабылдады. Шәкірттер түсінбеген нәрсені Иса түсінді. Олар сыйдың бағасын көрді, ал Иса әйелдің жүрегін көрді. Іс-әрекет кейде сөзден де анық сөйлейді. Әйелдің бағышталуы оны Исаға ерекше сый ұсынуға жетеледі. Шәкірттердің айыптауы олардың шынайы құндылықтарды дұрыс түсінбегенін көрсетті. Ал Ұстаздың мақтауы Оның жүректен шыққан шынайы сүйіспеншілікті қабылдайтынын білдірді.

Исаның біз үшін жасағанын ешқашан толық өтей алмаймыз. Бірақ Оған деген сүйіспеншілігімізді ісімізбен көрсете аламыз. Біздің сыйымыз қымбат иісмай болмауы мүмкін. Біз Оған уақытымызды, қабілетімізді, еңбегімізді және адамдарға жасаған жақсылығымызды ұсына аламыз. Ең бастысы — сыйымыздың көлемі емес, оны қандай жүрекпен беретініңіз. Иса әйелдің ерекше сыйын қабылдау арқылы оны ұсынған адамның өзін де қабылдайтынын көрсетті. Қымбатты тыңдарман, сіз де Исаға деген сүйіспеншілігіңізді білдірген кезде, Оның сол сыйыңызды жарылқағанын сезініп көрдіңіз бе?